

[Bertel Haarder]

Fru Mimi Jakobsens betragtninger om gymnasiet kan vi tilslutte os inden for venstre. Det har ikke noget med dette forslag at gøre. Det er måske i virkeligheden den sidste redningsplanke, hvis man vil bevare gymnasiet, for foretager vi os ingenting, strømmer størstedelen af eleverne ind i gymnasiet med uundgåelige sænkninger af adgangskravene og niveauet til følge. Så jeg tror snarere, det er en redning, vi her står over for.

Så siger fru Mimi Jakobsen, at vi i stedet for skulle have sagt noget om HTX. Ja men det gør vi, for det er netop HTX, der tænkes på, når der står, at man skal kunne komme videre, så vi ikke får blindgyder.

Nogle hængte frakken op på ordet »lige-værdighed«, og sagde, at det var et mistænkeligt ord. Vi har ikke nogen betænkeligheder ved at skrive under på begrebet ligeværdighed. Det er et glimrende ord, ja, det er vel noget af det bedste i hele forslaget, så jeg ser ikke noget mistænkeligt dér.

Hvad den praktiske beskæftigelse angår, må man vel sige, at erhvervspraktikken i virkeligheden er blevet mere nødvendig i gymnasiet end i folkeskolen, for i folkeskolen ved de fleste jo, at de enten skal i gymnasiet eller på handelsskolen. Men i gymnasiet er der virkelig brug for, at nogle flere opdager, at der er andre muligheder end at gå bevidstløs i gymnasielærernes fodspor ind på de højere læreanstalter og universiteterne. Der har de virkelig fået brug for en uges relevant erhvervspraktik, det vil sige noget, som ikke bare er noget tilfældigt, men som gerne skulle kunne føre til noget for de pågældende. Hvis der er noget, vi har brug for, var det at få opdyrket den form for relevant erhvervspraktik. Det er vanskeligt, forbandet vanskeligt, men ministeren har nu en forpligtelse til at prøve, og det ville i hvert tilfælde være godt, hvis det kunne lykkes.

Til slut vil jeg bare sige, at hr. Alfred Hansens bemærkninger om, at han i hvert tilfælde ikke ville være med til at spare noget osv., jo bare bekræfter indtrykket af retsforbundet som et parti, der i efterkrigstiden har forvandlet sig fra et spareparti til et soldeparti. Det vidste vi, og nu har vi fået det bekræftet endnu en gang.

Karen Højte Jensen (KF):

Ministerens bemærkninger om vores syn på restgruppen må stå for hendes egen regning. Vi er meget interesseret i, at denne restgruppe kommer ind i det eksisterende uddannelsessystem. Om gymnasiet ødelægges, er en subjektiv vurdering, for hvad er det at ødelægge? Med den ændring af gymnasiet formål og dermed indhold, der ligger i beslutningsforslaget, må jeg i forhold til vores ønske om gymnasiet indhold konstatere, at det ødelægges. Nye fag skal ind, derfor må andre gå ud, og da det i forvejen er svært at nå pensumet, må det naturligvis føre til en niveausænkning.

Ministeren konkluderede, at min holdning var, at alt nyt er af det onde. Må jeg replicere og sige: alt det gode er ikke nyt, og alt det nye er ikke godt.

Første næstformand (Enggaard):

Der må være mere ro i salen!

Karen Højte Jensen (KF):

Der blev sagt, at vi kun ville gøre noget for de motiverede. Jeg sagde, at de motiverede og dygtige elever lades i stikken i forhold til de umotiverede, og det betyder ikke, at jeg vil genere de umotiverede. Hvordan gør man så noget for de dygtige? Det kunne man eksempelvis gøre ved at oprette et teknisk gymnasium som et reelt alternativ til det eksisterende gymnasium. Hvis man virkelig ønsker at ændre strømmen fra det almene gymnasium, må der et alternativ til på samme niveau. Men jeg forstår, at man i kredse inden for socialdemokratiet finder, at et teknisk gymnasium er en eliteuddannelse.

Mimi Jakobsen (CD):

Blot to ganske korte bemærkninger; den ene til ministeren. Jeg vil gerne understrege, at det ikke er mig, der har fundet på det med de otte dage, det er noget, jeg har erfaret fra et af forligspartierne. Jeg skal selvfølgelig ikke hænge nogen ud, men jeg kan da sige til ministeren, at hun kan lytte til Radiotinget på lørdag, så får hun opklaret hvem.

Til hr. Bertel Haarder vil jeg gerne sige med hensyn til spørgsmålet om formulering, at det jo netop er det, vi angriber. Hr. Bertel Haarder har ikke forsømt en lejlighed til at forklare, at folkeskoleloven var en rammelov, og at den er blevet forkert fyldt ud. Det har